

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Pocsolya.

Pécs, 1898. január 31.

Egész közéletünk, a parlament, az államkormányzat, a törvényhatóságok, sőt a társadalom s ebben az egyének magánélete egyetlen nagy, bűzös pocsolya képét mutatja, a melybe bele van fojtva a nemzet minden ideálja, a köz és magánérkölc, hogy mindezeket a korrupció bomlasztó ereje mérges gázokká, önzéssé, gyáva meghunyászkodássá, üres kapaszkodássá, tolvajvirtussá változtassa.

Nincsen nap, amely ebből a pocsolyából egy-egy bűzös buborékot felszínre ne vetne napvilágra került lopások, csalások, sikkasztások képében. Emberekről, kiknek becsületos voltáért tűzbe mertük volna tenni a kezünket, kívül, hogy közönséges tolvajok, sikkasztók; köztiszteletre igényt tartó ifjak, ha már másképp nem juthatnak pénzhez, felhasználják eszközül az oltárt is, hogy megkaparíthassák a hozományt, de már nem olyan dörék, hogy ennek fejében aztán viseljék is az önként vállalt kötelék súlyát; óh dehogy, ha a pénzt a zsebükben érzik, egyszerűen a faképnél hagyják áldozatukat.

Mi idézte elő ezt az erkölcsi züllést, a becsület és tisztesség törvényeinek ezt a szemérmetlen felforgatását? Azt mondják az urhatnáság, a feltűnési viszketeg, az élvezetek után való beteges sóvárgás. Igaz; de kérjük, hogyan hatalmasodhat-
tak el az emberi szívnek ilyen bűzös haj-

lamai annyira, hogy az erkölcsi világrend korlátain áttörve, maguk alá temessenek minden jót, szépet és nemest? Mert nemcsak a modern kor emberébe van beleoltva a jólét, az emelkedés, a kitűnés után való vágyakozás, vele jár ez az emberi természettel, megvolt tehát a régi társadalom tagjaiban is; de azoknál szigorú korlátok közé volt szorítva, melyeket a becsület, a tisztesség törvényei szabtak meg.

A magasabb erkölcsi világrendnek eme törvényein először is a sivár politikai felfogás ütött rést. A hatalom érdekében kezdtek különbséget tenni a politikai tisztesség s a magánbecsület között. Mások jogainak kijátszása, egyéni szabadságának elkobzása, szabad meggyőződésének pénzzel s más anyagi előnyökkel való megvesztegetése elvesztette gyűlöletes jellegét, ha politikai téren, a hatalom érdekében lett elkövetve s élelmességnek, ügyességnek, az önfentartás természetes eszközének lett hirtelre, a melyet igénybe nem venni egyjelentőségűvé lett az ostobasággal, ügyefogyottsággal, holdkóros fellengzőséggel.

Igy emelkedett lassankint az erkölcselenség, a becsstelenség az erény trónjára a politikában s kezdte meg hódító körutját a közélet összes ágazataiban. Mikor már a politikai téren evangéliummá vált, hogy a cél szentesíti az eszközöket, elterjedt ez a dolgok természetes rendje szerint a köz és magánélet egyéb köreire is. Ha a törvény kijátszása nem bűn a politikában, mért legyen az büntetendő a kor-

mányzatban s az egyéni létért való küzdelemben?

Erre az igazságra először a kormányzat közegei jöttek rá, hisz a hatalom első sorban őket használta fel arra, hogy a polgárokat politikai jogaikból kiforgassák. Nem állapodtak meg tehát ott, hogy a törvényt a választások meghamisítása érdekében játsák ki, hanem folytatták a törvénytelenéseket a maguk érdekében is hatósági állásuk felhasználásával. Persze tehették ezt bátran, mert a főhatalom, mely őket politikai büntársukul felhasználta, kénytelen volt szemet hunyni vak eszközeinek privát passziói előtt.

Igy lett rendszerré nálunk az eltusolás, amely annál hatalmasabban működött, minél nagyobb szolgálatokat tett a bajba került tisztviselő a kormányzatnak, vagyis minél merészebben gázolt keresztül a törvényen, hogy jó mamelukokat liferálhasson a kormánypártnak.

Hogy ez nem valami nagyon emelte a hatósági tekintélyt a közönség szemében, az elképzelhető. A közvélemény, amely azelőtt a kifogástalan tisztességet, a feddhetetlen becsületességet elválaszthatatlannak tartotta a hatóság képviselőitől, lassankint hozzászókkott, hogy azokban a hatalmat félje, az ügyességet bámulja, de a tisztel, amelyet azelőtt érzett irántuk, bizony a minimumra szállott alá.

Vajjon megtörténhetett volna-e még csak harminc év előtt is, hogy megtorlás nélkül a szemébe vágjon valaki akármilyen

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A monogramm.*)

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Igazán szégyen bevallani, de kénytelen vagyok vele és elismerem, hogy a monogrammnak magyar nevét csak kombináció útján sejtem. Azok, a kik görögül tanultak valamikor, úgy beszélnek, hogy az elnevezés két görög szónak összetétele; az egyik azt jelenti hogy: egy, a másik pedig: jel. Azt, hogy jel, elismerem, de hogy egy volna, azt tagadom. Hiszen láttam és faragtam én monogrammot diák koromban eleget a padokba, de ott mindig legalább is két betű szerepelt. Óh azok a betűk, összesimulva, egymást átölelve egy szív közepében, milyen sok unalmas magyarázat hallgatását tették elviselhetővé, milyen óriási tömeget szereztek meg nekem is, másoknak is a — szekundákból.

De hát mindezek a faragott monogrammok nem tartoznak ehhez a meséhez, egy egészen másféléről lesz itt szó, az én saját monogrammról, egy szerelmesen összehajló

*) Felolvasta a szerző a »Pécsi kereskedelmi Ifjusági Kaszinó« jan. 29-diki estélyén.

T és I-ből álló betűpárról; rózsás, apró ujacskák remekbe készült művéről, a mely — nem készült el a mai napig sem.

Mert különös, de általánosságban elismert igazság, hogy minden ember arról szeret leginkább beszélni, a mije nincs s így vagyok én ezzel a monogrammmal; a miért is, hogy ellensúlyozzam az esetleg ezért reám zuduló rossz véleményt, javulást mutatok és beszélek arról is, a mim van.

Van pedig nekem egy — sapkám. No nem olyan közönséges sapka, a mit téli időben fülére huz az ember és fut vele a fagyasztó hidegben. Ellenkezéleg.

Egy pehelykönnyű, selyembelésű, kacér kis fehér sapka, a mit legényesen félrecsapva tesz fel az ember a fejére és az ellenzője alól félszemmel tekintget ki a leányok, menyecskék szeme közé s katonásan szalutál vele, de nem ám a hadnagy uraknak!

Egy ilyen sapka volt vágyaimnak netovábbja egész diákkoromban. Képes lettem volna odaadni érte a legfinomabb, éles acélból készült zsebkésemet, a melylyel pedig hány de hány boldog emlékü monogrammot véstem ki annak idején. Képes lettem volna tőből levágni hosszú, göndör hajamat, a melyért olyan sokat szekiroztak a tanárim és a mivel leginkább imponáltam tánciskolabeli ideáljaimnak.

Sőt egyszer le is vágattam (a hajamat; nem a zsebkésemet), a mit szintén a sapka utáni örült vágyakozásom folytán köszöröltem, illetve sirathattam meg. Egy házban laktam egy színészszel, a kivel valamelyik próbáról együtt mentem haza. Idősecske gigerli szerepe volt, ki kopasz feje dacára sport-sapkában kíséretet a korzón a szép asszonyokat. Epedve tekintettem a sapkájára és végre is sóhajtozva mondtam el neki, hogy micsoda boldogság volna az, ha a tánciskolába egyszer abban a sapkában mehetnék el. A színész jókedvű gyerek volt; megígérte, hogy ideadja a sapkáját; kopogjak csak be az ajtaján mikor indulni akarok. Dobogó szívvel kopogtattam, az ajtó megnyílt, ő hirtelen lekapta a kalapot a fejéről, helyébe teszi a sapkát s kinyitja az utcaajtót: »De most aztán gyorsan, nehogy meglássa valaki.«

Rohantam, micsoda? ez nem is kifejezés, repültem egész a táncterem ajtójaig, kinyitom az ajtót, feltett sapkával haladok a terem közepéig, ott leveszem a sapkát, fel akarom simítani a hajamat ujjaimmal, mire az egész publikum elkezd nevetni, saját magam pedig könyezni; ugyanis a tréfás színész kibélelte a sapkát egy jól megenyvezett — kopasz parókával, mely egy teljes holdvilág képével ragyogott le fejem tetejéről, ezernyi túsúrás érzését költve fejbőrömön, mikor el-

köztisztviselőnek olyan vádakat, a milyeneket a pozsonyi és trencsényi főispán zsebre-vágott? Vajjon akadt volna-e akkor miniszter, aki azt merete volna mondani, hogy egy főispánnak nem érdemes sajtópert indítani, ha az ujságban csalónak, okmányhamisítónak mondják?

Hát egy főispánnak a becsülete manapság nem éri meg már azt a pár száz forintot, a mibe a sajtóper kerül? Vagy talán attól tart a kegyelmes úr, hogy az esküdtek igazat találnak adni a támadónak? Hisz ezzel maga itélné el védett főispánját első sorban, s már csak ezért sem szabadna megtűrnie továbbra is állásában.

De ilyen a mi politikai morálunk! Ha egy fő-főkortesnek az elevenre tapintanak, azt a kormány védő szárnyai alá veszi. Nem engedi, hogy az illetékes bíróság megvizsgálja, alaposak-e a felhozott vádakat, főleg ha az a bíróság nem áll az ő közvetlen befolyása alatt, hanem megelégszik azzal, hogy a csalással, okmányhamisítással vádolt köztisztviselő kijelenti neki, hogy a vád nem igaz. Nagyot haladtunk ebben a tekintetben csak rövid pár év óta is; most már nincsen szükség még paralizisra sem, hogy a megszorult kortes kimászszék a csávából, ma már elég erre a miniszteri hatalomszó is, amely fehérre mossa a legfeketebb szerecsent is.

Ne csodálkozzunk aztán, ha az a mételey, a melytől az egész kormányzati közélet át meg át van hatva, kiterjed a magántársadalomra is s az urhatnáság, az élvezetvágy hatalmába keríti azokat is, akik a közkormányzat körén kívül állnak. A példa ragadós s az emberek még nem tanulták meg, hogy azt a régi római közmondást: „quod licet Jovi, non licet bovi“ manapság úgy fordítják magyarra: „ami szabad a kormány főkorteseseinek, az nem szabad más közönséges halandóknak.“

* Az ügyvédi kamara jelentése.

A pécsi ügyvédi kamara tegnap tartott közgyűlésén felolvasásra került évi jelentés törvény

értelmében kiterjedvén az ügyvédség és jogszolgáltatás terén tett tapasztalatok méltatására, több tekintetben közérdekű kijelentéseket foglalt magában. Így a múlt év igazságszolgáltatási törvényhozása felett szemlét tartva, a jelentés kiemeli az esküdtbíróóságokról és a bünvádi perrendtartás életbeléptetéséről szóló törvényeket, a melyeknek megalkotásával elhárították a modern büntető igazságszolgáltatás behozatalának utolsó akadályai is. Kifogása a kamarának csak az esküdtek kiválasztásának módja ellen van s kifejezést ad amaz aggályának, hogy az évi lajstromok egybeállításánál nem mindig az igazságszolgáltatás tiszta érdekei, hanem egyéb mellétekintetek fognak érvényesülni. Az életbeléptetési törvény hirdett 16. §-ára is megjegyzi a kamara, hogy akkor, a mikor az esküdtszékek hatásköre egészen új területre kiterjesztetik, nem volt helyes törvényalkotási politika a tapasztalatokra támaszkodva ezt a bíráskodást éppen azon a téren megszorítani, a mely eddig kizárólag az esküdtszékek elé tartozott. Ez megrendíti az esküdtszékek iránti bizalmat annak új hatáskörében is, pedig a tapasztalt visszaélések kuforrása nem annyira az esküdtekben, mint inkább az eddigi esküdtszéki eljárás elavult formáiban keresendő.

Üdvözli ezután a kamara a polgári törvénykönyv kodifikációja ügyében legutóbb tapasztalható buzgó tevékenységet s igen jó hatást vár attól a nemzeti irányzattól, a melyet az igazságügyminiszter a kodifikáló bizottság teljes ülésében követendőnek jelzett.

Annál sivárabbaknak mondja azonban a jelentés az ügyvédség terén tett tapasztalatokat. Az elavult ügyvédi rendtartásnak már régen megígért reformja teljesen lekerült a napirendről, pedig az anyag már összegyűjtve készen áll, miért is annak a törvényhozás elé leendő terjesztését újból sürgeti. Hasonlóképp megsürgeti az országos ügyvédi gyám- és nyugdíjtörvény megalkotását, mert a fenforgó nyomasztó viszonyok között legkevesebb ügyvéd gondolhat tőkegyűjtésre; a kar reputációja is megkívánja tehát, hogy gondoskodás történjék oly segélyforrások megteremtéséről, a melyek a munkaképtelenné vált ügyvédek s az elhunytak családait legalább a végszükségtől megmentsek. Ehhez pedig oly törvényhozási intézkedés kell, a mely valamennyi működő ügyvédet kötelezi a nyugdíjintézet kötelekébe való belépésre.

Sürgeti továbbá a kamara a somogy megyei ügyvédeknek a pécsi kamarához való csatolását, mit az érdekelt somogyi ügyvédek már 1893. évben kérelmeztek.

Megemlékezik a jelentés a kamara által

a múlt évben megállapított ügyvédi díjszabásról is, a melyre nézve azonban csak a pécsi, gyöngyi és tamási járásbíróóságok s a szegvárdi kir. törvényszék nyilatkoztak olyképp, hogy azt némi eltérésekkel követni hajlandók, a pécsi kir. tszék azonban kereken kijelentette, hogy a díjjegyzéknek még a tárgyalásába sem bocsátkozik. — Ezért a jelentés sürgetendőnek mondja az ügyvédi díjtörvény meghozatalát, mint az a nyugati államokban mindenütt történt, hogy a bírói és ügyvédi kar között a kenyérgörög körül folyton felmerülő surlódások megszüntethetők legyenek.

A helyi igazságszolgáltatás menetét illetőleg a jelentés teljes elismeréssel szól bíróságaink működéséről; kirívóbb kalamitások sem a bírói munka minősége, sem az elintézés gyorsasága körül nem merültek fel. Az igaz, hogy az ügyforgalom a polgári és telekkönyvi ügyekben a megelőző évbélihez képest csökkenést mutatott valamennyi helybeli bíróságnál, de a büntető ügyekben ugy a kir. táblánál, mint a pécsi törvényszéknél folytonos emelkedés tapasztalható. Ennek dacára azonban a törvénykezés ez ágában is öröndetes haladás észlelhető s különösen a pécsi kir. törvényszék büntető tanácsánál ugy az elintézés gyorsasága, mint a tárgyalások körültekintő, szakszerű menete, a védelem jogainak teljes tiszteletben tartása magas színvonalra emelte büntető törvénykezésünket.

A pécsi törvényszék felebbviteli tanácsának önfeláldozó ügybuzgalmát is elismeri a jelentés, de nagy kalamitásnak tartja, hogy a tárgyalásra való várakozással az ügyvédek és a felek teménytelen időt kénytelenek elpazarolni. Helyteleníti ezért az egyes ügyek tárgyalásának felőrai időközökre való kitűzését, mikor a tárgyalások túlnyomó nagy része ennél 3—4-szerre több időt igényel. Ugy lennének tehát a felebbvezési tárgyalások beosztandók, hogy az ügyek a lehetőségig abban az időben kerülhessenek is tárgyalásra, a mely az idéző végzésben a tárgyalás ideje gyanánt kitűzve van.

Hirek.

Pécs, 1898. január 31

Városi képviselő urak, szállok az urakhoz!

Soha irodalmi becsü dolgot nem irtam és sajna, nem is fogok. Hogy miért? Mert nem tudok. Azonban irodalmi clown, az igen is vagyok és arra büszke is vagyok; büszkébb, mint bárki is ezen a világon, büszkébb, mint a tót baka a bakkancsára.

távolítani akartam. Megsemmisülten rohantam a borbélyhoz. Az letarolta hajamat hármass géppel s e katasztrófa után három hétig nem mozdultam ki a szobából. Részben szerencsém is volt ugyan ez, mert a három hét alatt szakitanom kellett összes szívbeli ügyeimmel és nekifeküdve a tanulásnak, szerencsésen tul-estem az érettségim.

És akkor elértem azt a boldog időt, a mikor nem szólhattak hozzá a tanárok a kalapjaim, illetve sapkáim megválasztásához. — Azon a pénzen, a min a többiek az első pezsgős üveg földhöz csapását váltották meg, én beiratkoztam az athleta klubba és vettem egy olyan remek kis sapkát, hogy no!

Abban jártam egész nap; ha lefeküdtem, az ágyam elé tettem a szék karfájára és reggel alig vártam, hogy újból érett fejemet diszithessem vele.

De ha azt hinnék, hogy soká tartott boldogságom, nagyon csalódnának. Csalódtam én is. A Lajos cimborám szintén beszerzett magának egy sapkát. Nem olyan szépet, mint az enyém, de azért mégis le voltam sujtva, mikor megláttam, hogy a selyem bélésen szerelmesen ölelkezve simul össze egy rózsaszínű monogram, a mi kacéran hirdeti, ha az asztalra leteszi, hogy: „van neki, van neki...“ Nekem pedig nincs; nincs, a ki behimezné a

sapkámba a monogramot, pedig hát mit ér a sapka monogram nélkül, mit ér?

Aludni sem tudtam; ha a principálisom kérdezte tőlem, hogy mi ujság van, azt feleltem, hogy monogram; az apámnak irt levelemben pénz helyett monogramot kértem, az ultimo és kvart asz béla helyett monogramot mondtam be kártyázás közben a kaszinóban.

Utoljára is segíteni kellett a bajon. Felfedeztem, hogy az egész városban Lili nagysám tud legszebben monogramot varrni; elkezdtem neki udvarolni, órákig elnéztem, a mint rózsás ujjával gyorsan öltögette a vékony selyemszálakat s addig-addig néztem, a mig egyszer aztán neki is elmondtam, hogy monogram, — azaz pardon! azt, hogy olyan értéktelen vagyok én nála nélkül, akár csak a sapkám monogram nélkül.

Ejnye, de elszóltam most magamat, egészen elfelejtettem, hogy az én Lilikém is végighallgatja ezt a felolvasást, de hát már mindegy, ide a podiumra csak nem szalad most fel, hogy megbüntessen érte, mert beszélni így a nyilvánosság előtt nem igen szokott, nem is igen telne tőle, hiszen eléggé kibeszéli magát otthon, ha elkésem a vacsoráról. Jaj! most már egészen tönkre vagyok téve! Ni, milyen haragosan néz rám az én

kis feleségem, pedig igazam van, mert önök azt hiszik ugyebár, hogy ha már feleségem, azóta régen behimezte a monogramomat a sapkámba? Dehogy tette. Menyasszony korában mindig azt mondta, hogy: „Mit gondol édes, nem volna jobb, ha addig is a stafirungot iparkodnám rendbehozni? Vagy nem baj, ha nem is lehet meg mielőbb a lakodalmunk?“ Hát ugyan ki kívánna azt a menyasszonyától, hogy a stafirung siettetése helyett monogramot himezzen. Persze, hogy nem kívántam én sem. Hiszen majd megcsinálja asszony korában, gondoltam, a mig én eljárak a kávéházba, kaszinóba. Hanem ugyancsak felsültém. Ő bizony nem himezi, mert akkor eljárak a klubba is, azt pedig ő nem akarja, a jó férjnek otthon van a helye. Aztán most mit csináljak vele? Ha előhozom neki a dolgot, mikor jókedve van, akkor van neki anynyi ügyessége, hogy olyan fordulatot adjon az értekezésnek, a mi elfeledtetni velem a klubot, sapkát, monogramot és minden földi dolgot; mikor pedig haragszik? Édes Istenem! Hát mondják meg, lehet az asszonyoktól valamit kérni, mikor haragszanak?

Tétsi István.

Nem a legboldogabb ember vagyok és igazán mondom, hogy az irka-firkálás az egyedüli boldogságom.

A bánat, gond, a sivár jelen, a vigasztalan jövő, mind-mind eloszlik, ha módomban van kis szobámban, rozoga asztalomnál bolondos fejemből bolondériákat idézni. És megjelennek a mosolygó, tótágast álló, cigánykereket vető gondolatok, butábbnál-butább alakok. Irodalmi bajzók vagyok, van szerencsém magamat tisztelettel bemutatni.

Képzelmék, tekintetes uraim, hogy megütöttem volna a főnyereményt és képzelmék el azt is, hogy a Vigadó összes termeiben rémséges nagyszerű bankettet rendezek az önök tiszteletére. Önök szívesen megjelennek eme vacsorára, mivel mindnyájan jól ismernek engem, a házigazdát; tehát nem is illenék meghívásomat visszautasítani.

Én nem a peccsenyénél állanék fel tősztozni, hanem a deszertnél, amikor már a pezsgő járja. Megmondom, miért. Azt akarom ugyanis, hogy a lelkük, a szívük, a pezsgő behatása alatt, lágygyá, selymes puhává változzék, hogy ájtatos figyelemmel hallgassák egy komoly beszédemet, melyhez többé aligha lesz szerencséjük.

Azt óhajtom, hogy olyan hangulatban legyenek, mint jómagam most vagyok; telve a szívem meleg szeretettel, a lelkem megfürödve az emberségesség szent vizében, a méltányosság illatos olajával felkentem.

Felkelek s kezembe ragadva a kristálykelyhet, melynek ragyogó méhében a legnemesebb bor topázzsínét habzó gyöngyök ékítik, mondom, felkelek és szállok az urakhoz:

Szeretett szülővárosom igen tisztelt képviselői!

Mielőtt belekezek a spech-embe, fogadják ama komoly kinyilatkoztatásomat, hogy most nagyon is komolyan beszélek.

(Halljuk!)

Bizonyára tudomással bírnak tisztelt vendégeim arról, hogy a városi katonainyilvántartó elhalálozott.

Ha ez a sajnálatos körülmény nem történik, akkor a nélkül záródott volna e bankett, hogy önöket egy kéréssel molesztálnám.

Igaz, hogy nem szép, ha a vendéglátogazda a vendégeit megpumpolja, de én, mint gazdag ember, kinek oly kevés a szabadideje, megengedhetem magamnak azt a luxust, hogy meginvitálva önöket, egyszer mondom el kérelmemet (mert kérelem rejlik tősztozomban) ha pedig ezt nem teszem, úgy önöket egyenként végig kellett volna zarándokolnom, hogy igen tisztelt uraimékat megismertethessem kéresemmel.

Hát igen tisztelt és szeretett urak, — abban a katonainyilvántartóban kerek tiszteletje dolgozik, serényen, pontosan, lelkiismeretesen egy II-od osztályú irnok, kinek négyszáz forintos évi fizetése mellett még negyven forint drágasági potléka is van.

Eme fejedelmi fizetéssel szemben van neki négy élő gyermeke, az ötödik gyermek, az . . . jön.

— Az ember jön . . .

Olyan sokszor hallottam már a torony alatt azt a szállóigévé vált szót, a »méltányosságot« emlegetni. Mit gondolnak tisztelt uraim, megérdemelné-e Fertői István másodosztályú irnok, hogy most már tízevi igavonás után egy-egy gyerekének néhány deka kenyérral többet vehessen? Ha találnak tisztelt urak, a városházán olyan irnokot, kinek több gyermeke van, de a ki jobban is érdemelné a nyilvántartói állást, válasszák meg azt és feleljék el, a mit mondtam.

Nekem ugyan fájni fog, hogy ha volt szeretett tanárom Fuchs reáltanár fiát, Fertői Istvánt mellőznék, de megnyugodnám, mert módot kell nyújtani minden polgárnak, hogy felnevelhesse gyermekeit.

Azonban tudom, hogy érdemesebbet nem fognak találni és éppen ezért szeretett és tisztelt urak, előre, kivele azzal a méltányosság-

gal; adjatok egy-két harapás kenyérral többet a város szolgájának, kinek a sok gyermeke mellett és filigrán fizetése mellett volt bátorsága élni, megküzdeni az étellel és hivatalában a felekkel szemben is tiszteletet kivívni magának.

Ha itt volna Frankl, a számoló művész és megkérdeznék tőle, hogy négyszáz forint évi fizetés mellett napjában hányszor szabad egy másodosztályú irnoknak álkapsait harapásra összeverni, tessék elhinni, hogy kacagástól nem mondhatná meg az eredményt.

Elővele a »méltányossággal«, nyujtsatok módot annak az uriembernek, hogy iskoláztathassa gyermekeit s hogy ne veszítse el hitét emberben, Istenben.

Végül azt kérem, ne nehezteljenek meg reám, hanem maradjunk jóbarátok, mint eddig voltunk. Koccintsuk össze az ezüstcsengésű kelyheket és engedjék reménylenem, hogy olyan testület, olyan nemeslelkű férfiakból álló sokadalom — ha eddig is — azután is a »méltányosságot« fogja szem előtt tartani.

Hisz tartozás ez, nem jutalmazás, mit neki adtok!

Szívemből, lelkemből kívánom, hogy a pécsi képviselőtestület éljen, éljen egészségben, Bismarkos időkig!

Fölfelé-Bukott.

Napirend 1898. február 1-én.

Naptár: kedd, febr. 1. — Róm. kath.: Ignác. — Prot.: Ignác — Görög-kel. (jan. 20.) Eutin. — Zsidó: Sebat 9. — Nap két 7 óra 12 perckor; nyugszik 4 óra 44 perckor. — Hold két 11 óra 37 perckor délelőtt; nyugszik 3 óra 32 perckor éjjel.

Időjárás hőmérséklet 7 Celsius fok meleg; légnymás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő, hősüvedés várható.

Polgári Kaszinó estélye.

Vasutasok bálja a Vigadóban.

Színház: »Nebántsvirág.«

— **(Az ügyvédi kamara közgyűlése.)** Tegnap tartotta meg a pécsi ügyvédi kamara évi rendes közgyűlését. Erreth János hamarai elnök üdvözölvén a megjelent tagokat, a titkár fölolvasta a kamara múlt évi működéséről s az ügyvédség és jogszolgáltatás terén tett tapasztalatokról szóló évi jelentést, melyet lapunk más helyén ismertetünk. A közgyűlés a jelentésben foglaltakat magáévá tevén, azt az igazságügyminiszterhez felterjeszteni határozta. A múlt évi zárszámadásból, melyet a számvizsgáló bizottság helyesnek talált s a közgyűlés is ilyenül elfogadott, megemlítjük, hogy a kamara múlt évi bevételei 3744 frt 17 krt, a kiadások pedig 3600 frt 19 krt tettek ki. Az ügyvédi segélyalap tőkéje a múlt évben 8602 frt 32 krra emelkedett, mely összeghez ha az Erreth alapítvány 1244 frt 02 kr. tőkéjét hozzászámítjuk, a kamara 9846 frt 32 kr. tőkének jövedelme fölött rendelkezik segélyezési célokra s a múlt évben tényleg 349 frt 76 krt fordított is segélyezésre. A nagy összegre felszaporodott tagdíjhátralékok apasztása céljából a közgyűlés megbizta a kamara választmányát, hogy a behajthatatlanoknak bizonyult hátralékokat törölje a kimutatásból, azokat a fizetőképes tagokat pedig, a kik egy évnél régebb időről vannak hátralékban, fegyelmi eljárás terhével szorítsa a hátralékok befizetésére. Megállapította ezután a közgyűlés a folyó évi költségeloirányzatot, a mely szerint a kamara kiadásai 3541 frt 17 krtban, bevételei pedig 3643 frt 93 krtban lettek előirányozva. A kamarai lajstromok s a vagyontalan perlekedők részére ingyenes védelemre kirendelt ügyvédek jegyzékeinek felolvasása s egy magánfolyamodvány elintézése után a közgyűlés véget ért.

— **(Vásár a nőegylet javára.)**

A pécsi jótékony nőegylet javára holnapután, Gyertyaszentelő Boldog Asszony ünnepén rendezendő vásár a Tornacsarnokban lesz megtartva. Közreműködnek a theánál: Sauska

Jenőné, Littke Ernőné urnők; Rihmer Margit, Opris Angela, Mühlherr Mici k. a. Az első elárusító asztalnál: Erreth Jánosné, Kindl Józsefné urnők; Löwy Anna, Neuber Mici k. a. A második asztalnál: Szautter Gusztávné, Schule Gyuláné urnők; Rác Gizella, Lutsch Mariska k. a. A harmadik asztalnál: Sipőc Frida, Piacsek Gyuláné urnők; Mendl Olga, Lauber Margit k. a. A negyedik asztalnál: Ratkovics Ferencné, Friedl Károlné urnők; Mazaly Paula, Dávid Ilona k. a. Az ötödik asztalnál: Wieszner Rajmárné, Hinka Lászlóné, Schwabach Zsigmondné urnők; Novák Ilona, Engel Olga k. a. A hatodik asztalnál: Bodó Aladárné, Sável Kálmánné urnők; Eizer Ilona, Alt Ilona k. a. A hetedik asztalnál: Jobst Béláné, Jobst Lászlóné urnők; Szuly Gizella, Beszédes Irén k. a. Továbbá Littke Józsefné, Krasznay Mihályné, Ferency Istvánné, Hinka Lászlóné és Sável Kálmánné fognak rendezkedni s mindenütt segíteni. A vásár délután 2 órakor veszi kezdetét. Nagy mindenütt a buzgóság, az élelmi cikkek, melyeknek száma máris 1200-on felül van, hogy minden 2—3 nyereszám — rendeztetnek, minden asztal különböző színű sátor alakot kap. 2 órától 5-ig egy fonográf lesz felállítva, hol 5 kr-ért szebbnél-szebb dal és zenemű-előadás hallható. 5 órától a bezárásig cigányzene lesz. A vásár bezárása előtt a netalán megmaradt élelmi cikkek elárvereztetnek. Az élelmi cikkek átvétele holnap a Tornacsarnokban történik; egyéb adományoké február 2-án délelőtt.

— **(Látogatás a püspöknél.)** Hettyey Sámuel megyés püspöknél ma délben látogatást tett Sável Kálmán, kuriai bíró, törvényszéki elnök, nejevel együtt, hogy a püspök szombati látogatását visszaadják. Az elnök neje egyszermind megköszönte a megyés püspöknek a jótékony nőegylet javára küldött adományát, a mikor is a püspök kinyilatkoztatta, hogy a humanitást Pécssett elsősorban képviselő egyület mindenkor élénk érdeklődéssel fogja kísérni.

— **(A pécsi kereskedelmi ifj. kaszinó felolvasó estélye.)** A tagjainak nyujtott azon előnyökön kívül, a melyek által a kereskedelmi szakkal foglalkozó számos családos és fiatal embernek biztosít ezen egyület olyan találkozó helyet, a hol nemcsak az előforduló különböző eseményeket vitathatják meg, de szellemi művelődésük fejlesztésére is alkalmat találnak, igen dicsérendő a kaszinó vezetőségének azon iparkodása, hogy a tagok hozzátartozói részére felolvasó estélyeket rendez, a melyeken a felolvasásokat tánc követi. Különösen azért mondhatjuk ezt, mert olyanoknak nyujt egy-egy kellemes estét, a kik csaknem folytonosan fárasztó munkával elfoglalva, nagyon vágyódnak egy ilyen multság után, és mert olyan közönség látogatja ezen estélyeket, a mely más körben, más multságokon nem igen érzi magát otthonosan. Értelhető tehát, hogy nagyszámu, rendes látogatója van ezen estélyeknek s szombaton is szép számu közönség gyűlt össze, mire az estély kezdetét vette. A felolvasások sorát lapunk belmunkatársa, Tétsi István nyitotta meg mai számunkban közölt tárcájának felolvasásával. Utána Goldhammer Pál szavalta Gabányinak »Tót táncmester« című monológját igen jó előadásban, a mely kitűnt úgy a szavaltat biztos és helyes értelmezése, mint a tót dialektus kitűnő utánzása által. Megérdemelte a sokáig tartó zajos tapsokat. Végül Greiner József joghallgató olvasott fel egy sikerült rajzot, az aszsonyi akaratosságot jellemezvén úgyesen benne. A felolvasások után tánc következett s tartott egészen a reggeli szürkületig. A táncosnők névsorát a következőkben adjuk: Bloch Flóra, Braun Mili, Braun Linka, Deutsch Berta (Pancsova), Fischer Hermin (Mohács), Fellner Helén, Goldhammer Gizella, Goldberger Riza, Hauser Paula, Honig nőv., Honig Gizella (Hernádia), Hahn Irén, Hahn Janka (Vinkovcze), Krausz Riza, Klaber Gizi, Kempfner Riza (Vil-

lány), Klein Mariska, Präger Aranka, Rechnitzer Hermin, Schwarz Róza, Schwarz Lujza, Sóhr Irma (Mindszent), Singer Gizella (Siklós), Sóhr Mariska (Somogy-Szill), Schwarz Frida (Hidor), Weisz Hermin, Weisz Eszti (Pincehely).

— **(Értekezlet a kereskedelmi kamarában.)** Az 1900-ban Párisban tartandó nemzetközi kiállításban való részvétel ügyében a pécsi kereskedelmi és iparkamara helyiségében február hó 2-án (szerdán) délelőtt 11 órakor Littke József elnöklete alatt értekezlet tartatik, melyre mindazok meghívattak, kik a mondott kiállításon résztvenni szándékoznak.

— **(A pécsi katolikus kör évi rendes közgyűlése.)** Vasárnap délután 4 órakor vette kezdetét a pécsi katolikus kör évi rendes közgyűlése. Nagy számmal jelentek meg ezen alkalommal a kör helyiségében az egyesület tagjai és itt volt a kör elnöke Apponyi Géza gróf, ki elnökölvén a gyűlésen, azt rövid beszéddel nyitotta meg, üdvözölte a megjelenteket, megemlékezve azon öröndetes eseményről, hogy a pécsi püspöki szék betöltetvén, a katolikus kör egy minden tekintetben áldásos működésű őrző pásztort üdvözölhet annak személyében, kinek jóindulatát megőrizni, elismerését kiérdemelni mindenkor legelső törekvésük legyen. Megemlékezik arról, hogy a kör, mint eddig is, ezutánra is távol fog maradni minden politikai beavatkozástól. Azután a múlt gyűlés jegyzőkönyve olvastatott fel s a jelen gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére felkértek Erreth János és Sey László. Hanny Gábor kanonok alelnöki jelentésében a kör múlt évi működésének nevezetesebb mozzanatait foglalta össze, legérdekesebb ebben az, hogy 1897-ben belépett 153 rendes és 44 pártoló tag, meghalt 4 tag, kilépett 4 rendes és 8 kültag. Az igazgatói jelentésben Mihályfy Árpádnak az alelnöki ismertetés után igen csekély tér maradt új dolgok referálására; különösebb figyelmet érdemel az általa elmondottak közül, hogy a kör helyiségének butorzata leltári érték szerint 11.325 frt 28 krt képvisel. *Kerbolt* Ferenc pénztáros számadása szerint a kör vagyonmértéke 754 frt 65 kr. felesleg mutat, a mennyiben tényleg befolyt 16.209 frt 50 kr., ebből kiadott 15.456 frt 89 kr. A lefolyt 1897. évben bevétel volt 4807 frt 79 kr., kiadás 4541 frt 38 kr., felesleg tehát 266 frt 41 kr. Dr. *Igaz* Béla könyvtárnok jelentésében kimutatja, hogy a kör könyvtára 554 kötetből áll, ismeretli tüzetesen a könyvtár állapotát és egyszerismind köszönetet mondva azért, hogy már négy ízben választották meg a könyvtárnoki állásra, kéri, hogy jövőre mentsék fel ezen állás alól, mivel sokoldalú elfoglaltsága miatt nem szentelhet arra megfelelő időt. A számvizsgáló bizottság jelentése szerint az összes számadások rendben találtatván, megkezdték a folyó évi tisztikar választását. Megválasztottak: Elnök: Apponyi Géza gróf. Alelnökök: Hanny Gábor, Kelemen Mihály dr. Igazgató: Mihályfy Árpád. Titkárok: Agh Timót dr., Jánosik Béla. Pénztáros: Kerbolt Ferenc. Könyvtárnok: dr. Késmárky István. Választmányi tagok lettek az egyháziak közül: Bitter Illés 45, dr. Dobszay Antal 44, Incédy Dénes 85, Körmendy Károly 62, dr. Rézbányai János 56, Szeifritz István 59, Troll Fer. 45, Walter A. 59 szav. A világiak közül: dr. Bahula József 81, Bánffay Simon 78, Bóc Alajos 56, dr. Darányi Ferenc 53, Erreth János 85, Gebhardt Ferenc 76, Girardi József 62, Hartl Ferenc 55, Hinka László 56, Kammerer Ferenc 78, Krászonyi Ferenc 60, Lechner Antal 60, Sey László 65, Szeifritz Antal 48, Szuly János 67 szavazattal. Póttagok lettek: Schick Jácint dr. 43, Hoffer Károly 43, Krause Ignác 46 és Piacek Gyula 47 szavazattal. A választás eredményének kihirdetése után gróf Apponyi Géza megköszönve a bizalmat, örömet fejezi ki, hogy az új választás is igazolta, miszerint a tagok meglepedésére vezették a kör tisztviselői annak ügyeit. Ő részéről igéri, hogy tehetségéhez képest hiven fogja előmozdítani a kör ügyeit

és kéri működéséhez a tagok támogatását. Ő utána még dr. Kelemen Mihály szót, határos szavakkal esetelvé, hogy mindaz, a mit a kör működésével elért, azt tagjainak áldozatkészsége, összetartása eredményezte, hangsúlyozza, hogy mennyire szükség van erre a jövőben is és köszönetet mond az elnöknek gróf Apponyi Gézának és Hanny Gábor alelnöknek. Beszédjét hangos éljenzések között fejezte be, melynek lecsillapulta után az elnök a gyűlést bezárta.

— **(Az eltűnt férj.)** Gallovich Viktor, budapesti törvényszéki albiró, esete nagy feltűnést keltett Pécsen is, hol az albirónak sok ismerőse van. Azt mondják, hogy Gallovich hivatali szabadságot kért és szabadságideje február hó 7-én jár le. Az albiró régebben jegyben járt egy egyetemi tanár leányával, de mert megtudták róla, hogy ugyanakkor más szerelmi viszonyt is kezdett, a házasságból nem lett semmi. Most két hónapja, hogy megismerkedett Bányai Jankával, egy elhalt háziur unokájával. A fiatal husz éves leány vagy kétszáz ezer forintot örökölt nagyatyjától és valóságosan körülrajongták az udvarlók. Egynek se volt szerencséje; míg Gallovichba beleszeretett a leány és felesége is lett. A kiábrándulás, a mi érte, hogy férje hatnapos menyecske léttére elhagyta, most a szerelmet gyűlöletté változtatta lelkében és soha sem fog megbocsájtani férjének, a ki hogy hova tűnt, azt még ma sem tudják.

— **(Hazajöttek a katonák.)** Jeleztük már szombati számunkban, hogy Darázs, Hercegmárok és Izsép községekben a szocialisták által felbujtott nép csakhamar belátta, hogy az izgatók csak kárára s nem hasznára vannak és mikor a pécsi 44-ik gyalogezredből négy század vonult ki a községek megszállására, egyszerre beállt a csend és nyugalom. Az alispán már pénteken sürgönyileg kérte a minisztériumtól a katonaság visszarendelését, mivel a községekben semmi szükség sem volt már a katonai fegyveres erőre, s elegendőnek tartották, ha csak redukált számú katonaság marad ott. E sürgöny folytán hazarendeltek három századot s csak egy maradt kint, elosztva a három község közt egyenlő arányban. A visszarendelt katonák tegnap este hat órakor érkeztek haza a mohácsi vonaton. Az állomásra kivonult elébök a 44-ik gyalogezred zenekara és hangos zenszóval kísérte a hazatért hadfiakat a kaszárnyába.

— **(Védgát társulat.)** A földművelésügyi m. kir. miniszter — úgy látszik — azon van, hogy a mohács-kölkedi védgát-érdekeltség védgát-társulattá alakuljon. Erre mutat a következő meghívó, melyet Trixler Károly alispán adott ki: A mohács-kölkedi védgát-érdekeltségnek társulattá leendő megalakítására a földművelésügyi miniszter által felhivatván, a társulat megalakítása céljából vezetésem alatt a zombori kir. folyammérnöki hivatal közbejöttével Mohácson a városházán tartandó tárgyalásra a folyó év február hó 7-ik napjának reggel 9 óráját tűzöm ki, mely időre és helyre az érdekelteket, ugyanis Mohács nagy községet — képviselve a bíró és jegyző által, — a mohácsi birtokos közönséget — képviselve Stajevits János, Weisz Jakab, Mohács községi képviselői által — a pécsi püspöki és a főherceg-bellyei uradalmat, Kölked, Izsép, Dályok, Herceg-Márok és Darázs községeket, egy a zombori kir. folyammérnöki hivatalt és a mohácsi járás főszolgabíróját meghívom. Felhívom egyúttal az érdekelteket, hogy az érdekeltségi kimutatást a tárgyalás alkalmával mutassák be.

— **(Gyertyaszentelői vásárunk)** igen népes és nagyforgalmu. A kirakodó vásáron is sok a nép, mert a kedvező időjárás folytán igen sokan jöttek nemcsak a közeli falvakból s a megyéből, de a távolabbi vidékekről is. Állatvásárunk szintén igen keresett; nagy a felhajtás, különösen szarvasmarhákban és sertésekben s a kereslet szintén igen élénk.

A pécsi gyertyaszentelői országos vásár különben is mindenkor a leglátogatottabb országos vásárunk s így a mostani vásár is szépen bevált.

— **(Agyonnyomta a kocsi.)** Sziebele Konrád, lancesuki fuvaros, követ szállított a szabari kőbányából. Többed magával betért az édeslyuki korcsmába s akkor is ott maradt még, midőn társai már eltávoztak. Úgy látszik, kelleténél többet ivott, mert midőn este elhajtattott, szekere az utnak olyan helyén, hol két oldala partosan emelkedik, lefordult s a gazdáját maga alá nyomta. Másnap reggel halva találták meg. A szekér hátsó vége a hason fekvő ember tarkójára nehezedett; a pipa a szájában s az ostor a kezében volt. Agyszélhűdés érte.

— **(A vidék mulat.)** Benne vagyunk a farsang közepében. Három hét még és eljön a farsang vége s épen ezért kiveszi most a vidék is az ő részét a farsangi mulatságokból. Holnap (kedden) estére megyénk három előkelő helyén is lesz táncvigalom. Siklóson az ottani Társaskör rendez tanmulatságot; Pécsváradon és Dárdán pedig az ottani Önkéntes Tűzoltóegyletek báljára készülnek nagyban. Így hát kijut a vidéknek is a mulatságokból s Karnevál herceg ugyancsak sok babérral gyarapíthatja idei sikereit.

— **(Öngyilkosság.)** Dietrich György, Kőnig Dániel sombereki asztalosmesternek 15 éves tanonca, gazdája présházában felakasztotta magát. Midőn észrevették, teste meleg volt még, nyomban le is vágták a kötélről, de az élesztési kísérletek dacára meghalt. Az öngyilkosság okát nem lehetett megállapítani.

— **(Otócska álneve.)** Otócska Géza mint most kiderült, Koppenhágában *Gross* Ottó, bécsi lakos, néven szerepelt. Otócska kiadatása iránt különben most folyik az eljárás s így Otócska még mindig Koppenhágában időz.

— **(Felekezetek bajai.)** A siklósi és szentlőrinci járásokban a reformátusok tömegesen hagyják el hitüket. A tömegesebb kilépések részben az ott 30 év óta létező nazarenusok, részben a lelkészekkel meghasonlott hívők részéről történtek. Ott a vallásos öntudat, itt a viszály volt kezdetben az ok. S hogy a hosszas huzás-halasztás alatt a szocializmus apostolai az ilyen mozgalmak iránt mindig fogékony Siklós vidékét felhasználták, ebben nagy része lehet annak a halogatásnak is, mely a Szilágyi gondnok által indítványozott vizsgálóbizottság késedelmes eljárásából eredt. Nem titok, hogy a nép nagyon hajlik az egyházi adó levételére, vagy legalább is arra, hogy azt az államra hárítsa. Ez az eszme gyorsan hódít. Ennek a magvait azonban nem a szocialisták vetették el, hanem Wekerle és a többiek, a kik fölverték a papi fizetések rendezésének kérdését, a mit aztán a misera plebs saját javára magyarázott.

— **(Vasutasok bálja.)** Február 12-én a barcsi vasuti állomás személyzete nagy vigalmat fog rendezni. A barcsi vasutasok mulatsága rendszerint mindig jól sikerült és így az idei is a legszebb reményekkel kecsegtet. Az érdeklődés igen nagy, úgy, hogy a tiszta jövedelem, mely az építendő barcsi kórház javára fordítatik, valószínűleg igen szép lesz.

— **(Adó ötven év előtt.)** Most, a mikor folyamatban van az ország költségvetésének tárgyalása, nem érdektelen tudni, hogy ötven év előtt, 1848-ban, milyen volt az ország költségvetése és adózása. A költségvetés summa summarum 4.301,535 frt 01 krajcár volt, a melytől 50 év alatt a mai félmilliárdos költségvetésig jutottunk. Az ország kerületei ezüst pénzben fizették egy évre az adót s a pécsi kerületbe tartozó Pécs városa 8.261 frt 51 krt, Baranyavármegye 110.158 frt 10 krt, Tolnamegye 88.126 frt, 32 krt, Somogy megye pedig 84.684 frt 05 krt fizetett 1848-ban adóba.

— **(Új anyakönyvvezetők.)** A m. kir. belügyminiszter Somogy vármegyében a

nagy-atádi anyakönyvi kerületbe Kovács Gyula körjegyzőt, a nagy-atád vidékébe pedig Sárközi György szolg.birót anyakönyvvezetőkkel, továbbá ugyancsak a nagy-atád-vidékbe Füzessy Gusztáv körjegyzőt, a csökölyibe Nagy József segédjegyzőt s a szigetváriban Májer József segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Államvizsgálat.)** Tichy Ferenc, jogakadémiánk végzett hallgatója, az államtudományi államvizsgálatot mai napon az államtudományi vizsgáló bizottság előtt kitüntetéssel letette.

— **(Asztal-táncoltatás.)** A nép körében is kezd már lábrakapni a misztikus bűvészet. Már az asztaltáncoltatást is gyakorolják s hozzá még oly nagy eredménnyel, hogy az asztalt nemcsak megtáncoltatják, hanem el is tüntetik. Így járt legalább Baanban Kete József az asztalával, melyet *Boszkovics Vászó* addig-addig táncoltatott, míg végre el is tüntette. De mert az eltüntetést tagadta, házkutatást tartottak nála s ott megtalálták az eltüntetett asztalt. Most majd a dárdai járásbiróság fogja megmagyarázni a paraszt Boskónak, hogy az asztalt táncoltatni szabad, de ellopni — tilos!

— **(Halálhozó kocsizás.)** Kulcsár Sándor, herceg-szöllősi ref. lelkész mély gyász érte. Ugyanis Erzsi leánya, férjhezett dr. Papp Gyuláné, foktői orvosné, a minap saját fogatán behajtott Kalocsára, miközben a lovak megvadultak és ő haláljédelmében a hintóból kiugrott; azonban oly szerencsétlenül, hogy — fejére esve — három napi súlyos szenvedés után agyrázkódásban meghalt. A néhány évvel ezelőtt Dárdán történt hasonló katasztrófa alkalmából Pappnét rosszul tartotta vissza, hogy akkor nem volt ott a katasztrófa áldozatai között és ime, a sorsnak mégis csak úgy tetszett, hogy ily halállal kellett kimulnia.

— **(Orozva rálőtt a feleségére.)** Laskafalun a napokban este 9 óra tájban egy puskadurranás zavarta meg a nyugalmat. Történt ugyanis, hogy *Wilhelm Henrik*, ugyanottani lakos utcára nyíló ablakán át egy ismeretlen tettes a szobába lőtt és a bennlevő fonóasszonyok egyikét, *Schneider Jakabnét* meglötte és eliramodott. A megérkezett orvos azonban a golyót, mely a mellén át a karba furódott, azonnal eltávolította s így van remény a sebesült felgyógyulásához. Wolf őrmester, dárdai csendőrparancsnok, Orbán János őrsvezető és Tóth Gyula csendőr e rejtélyes ügyben azonnal megkezdték a nyomozást és csak igen fáradságos kutatás után sikerült a tettest *Schneider Jakab* — a meglőttnek férje — személyében kézrekeríteni, ki tettét azonban kezdetben konokul tagadta. De a keresztkérdések oly zavarba hozták, hogy máris himezni-hámozni kezdett, míg végre megakadt és töredelmesen bevallotta bűntettét. Beismerte továbbá, hogy ez már régebbi terve, de soh'se volt alkalmas azt végrehajtani. És most — ugymond — csakugyan azt hittem, hogy tervem mindenképp sikerült és itt van: megfogtak. A tettes már hosszabb idő óta elváltan él feleségétől és mert állítólag mással folytatott viszonyt, elhatározta, hogy feleségét lelővi, mit meg is kísérelt. Azon hiszemben, hogy a lövés halálos, nyugodt lelkiismerettel hazament és lefeküdt, nem is sejtve, hogy sötét tette ily hamar kiderülend. Most pedig a járásbiróság börtönében van az ipsze, ahol van ideje gondolkodni meggondolatlan tette felett.

— **(A pécsi mű, gép, épületlakatos és rokonszakma munkásainak mulatsága.)** Igen jól sikerült táncvigalmat rendezett a fentjelölt foglalkozású ifjuság a Scholz-féle sörcsarnokban. Igen nagy

számmal jelentek meg azon a mulatni vágyó táncosnők és táncosok, valamint azoknak hozzátartozói és a mulatság iránt érdeklődők. Igazi magyaros kedvvel járták a táncot egészen reggelig, véve ezt a szó szoros értelmében, úgy hogy különösen a rendezők egész világos reggel hagyták el a mulatság színhelyét. A táncban résztvettek a következők: Auth Karolin, Auguszt Józsefné, Arnold Jánosné, Dreiakker Berta, Baumgartner Julia, Borbás Karolin, Balogh Anna, Balatoni Katalin és Ilonka, Brusch Emma, Berger Gizella, Bojdisz Karolin és Matild, Cirják Katica és Magdolna, Cirer Paula, Deák Annuska, Fischer Szidónia, Francics Etelka, Fazekas Katica, Geng Annuska, Hoffman Károlyné, Horváth Etelka, Hományi Mariska, Hölbling Annuska, Heis Katalin, Hajdu Gizella, Hauck Antalné, Haragó Mariska, Helfenbein Katica, Hajdin Istvánné, Ilk Katalin, Inhof Katalin és Mariska, Janszky Juliska, Kovács Pálné, Klarics Jánosné, Kaufmann Józsefné, Karolin Fáni, Kalivoda Mari és Anna, Krausz Rozália, Kohlmann Juliska, Kormos Annuska, Lőrinc Jánosné, Mózs Teréz, Meznarics Mariska, Misl Teréz, Marosics Anna, Morschhauser Erzsike, Molnár Józsefné, Müller Annuska, Nagy Jánosné, Nagy Mariska, Oppe Mariska, Óváry Mariska, Ötmüller Mariska, Petrovics Mariska, Pausek Mariska, Pécs Mariska, Riden Mariska, Róth Katalin, Rozsics Teréz, Rozsics Lászlóné, Rozmann Mariska, Rabi Ilonka, Sobay Mariska, Schifrich Imréné, Szilágyi Marika, Sztankovics Mariska és Julia, Spetkó Mariska, Strauck Józsefné, Trábert Anna, Fischler Paula, Fischler Mariska, Udvardy Katica, Ugrócy Magdolna, Varga Józsefné, Vusics Vilma, Vatics Mariska és Veszely Mariska.

— **(A ki tudja, mi a tisztesség.)** *Kheidl Péter*, mucsii illetőségű szolga, Závodon szolgált *Enc Andrasnál*. Szolgálatában elgondolta, hogy a szegény ember alig tud magának a keresményéből egy kis ruhát venni s ezért, hogy a pénzt ne keljen ruhára kiadni, elhatározta, hogy lop valahonnan. A gazdájától is lophatott volna, de ő — mint hihallgatásakor vallotta — tudja, mi a tisztesség, azt csak nem lopja meg, a ki enni ad neki. Így hát átment Szokolysba és ott *Lehnc Lajostól* lopott többféle ruhaneműt. De rajtakapták és átadták a bíróságnak.

— **(A pécsváradi Kaszinó)** szombaton este fényesen sikerült thea-estélyt rendezett, melyen a tánc reggelig tartott s ott volt Pécsvarad színe-java. E thea-estélylyel kapcsolatban lapunk egy barátja, a ki a »Dezső bácsi« álnév alá rejtőzött, válaszul »Cenci néni«-nek Pécsvaradról küldött s lapunkban közölt levelére, melyben Cenci néni felhívja a sok zsurt és mulatságot. Igaza van Cenci néninek — írja a »Dezső bácsi« — mert bizony a pécsváradi fiatalság dícséretes buzgalommal állt be Karneval herceg szolgálatába és egymást érik a zsurok és estélyek. Ezek koronája volt szombaton a kaszinó thea-estélye, melyen bizony az idősebb urak is oly jól mulattak, hogy sokan azt az állítást is megkockáztatták, hogy még a lakodalmakon sem mulattak olyan jól. A Kaszinó különben már a bőjtire is gondol és elhatározta, hogy bőjtben minden második szombaton szintén estélyt rendez.

— **(Iskolai Értesítők kiosztása.)** Ma ért véget az iskolai félév második negyede, a mikor is a kis és nagy diákok kikapják az Értesítőket, szorgalmuk bizonyítványát. Az Értesítőket persze haza kell vinni és otthon a szülőkkal aláíratni, a mely aláírás hű bizonyítéka, hogy azok is tudomást vettek gyermekeik szorgalmáról, vagy esetleg a — hanyagságáról. Volt is ma élénkség a tanulók körében; egyrészt örvendve vitte haza az Értesítőt, a másik rész azonban — de a kisebbik — szomorúan baktatott a rossz bizonyítványával hazafelé. Az iskolákban szünettel ünnepelték meg az Értesítők kiosztását.

— **(Egy kis csillagászat.)** Holnap ránk köszönt a bőjt előhava, február. E hónapban a nap 1 óra 24 perccel nő s míg holnap 7 óra 12 perckor kel és 4 óra 44 perckor nyugszik, addig a hó végén 6 óra 28 perckor fog felkelni és 5 óra 25 perckor nyugszik le; a nap hossza ekkor 10 óra 53 percet tesz ki. A hold fényváltozásai e hóban a következők: holdtölte lesz 7-én este 7 óra 24 perckor; utolsó negyed 14-én éjjel 1 óra 25 perckor; újhold 20-án este 8 óra 41 perckor; első negyed 28-án délután 13 perckor. A Nap 18-án lép a Halak jegyébe s ez jelzi a télutó kezdetét.

— **(A Polgári Kaszinó)** holnap (kedden) este tartja tagjai számára rendezendő második farsangi estélyét. Az estélyen a pécsi Polgári Daloskör »A doktornál« című férfikart adja elő, *Vész Albert* karnagy pedig zongorán játszik. *Platz Panna* kisasszony az »Irodában« című monológot szavalja s lesz egy másik szavaltat is, melyet *Végh Lajos* ad elő. Végül *Gantner N.* tréfás magánjelenetet ad elő. Műsor után tánc lesz cigányzene mellett.

— **(Halálozás.)** *Scheindl Karolina*, életének 69-ik évében, meghalt. Temetése a Radonay-utca 5. szám alatti házból tegnap délután 4 órakor történt meg a budai-külvárosi temetőbe.

— **(A ki harcolt Boszniában.)** Tegnap délután a Jókai-téren nagy népesödület vett körül egy szabócsbányatelepi bányamunkást, a ki elterült a tér közepén s onnan úgy kellett felszedni és mentőkocsin a városi kórházba bevinni. Leverte a szerencsétlent a sok pálinka s a nevének sem tudta megmondani. Egyedül arra emlékezett, hogy ő harcolt Boszniában és ott naponként félliter pálinkát kapott — sziverősítőül. Nem esoda hát, ha úgy megszerette a palinkát, hogy most sem tud róla leszokni s annyit iszik, hogy leveri a lábáról a boszniai háborúból rá nézve olyan emlékezetes ital.

— **(Kigyult trágyadomb.)** Tegnap délután a Vasfürdő alatti réten kigyuladt egy trágyadomb, a mely özv. *Pintér Józsefné* tulajdonát képezte. Az arrajáró emberek észrevették a tüzet, a közeli házakból segítséget hívtak s a tüzet hamarosan eloltották. Mintegy négy kocsira való trágya égett el s így a kár nem valami jelentékeny. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják. Valószínűleg eldobott gyufából keletkezett.

— **(Őrmesterek mulatsága.)** A pécsi helyőrségi őrmesterek február hó 10-én a Vigadó nagytermében táncmulatságot rendeznek. Az őrmesterek mulatsága eddig is egyik legsikerültebb bálja szokott lenni a farsanguak s hogy az lesz az idén is, arról kezeskedik az ügybuzgó rendezőség, a mely már most is mident elkövet, hogy a mulatság fényes sikerü legyen.

— **(Szökött katonák.)** A tolnai lovassági kaszárnyából ismét megszökött két katona, névszerint *Sinjakovics György* és *Palais András*, mivel — állításuk szerint — az altisztek kegyetlenségét már nem bírták kiállani. A szökevény hadfiak Szegezárdrá mentek s ott éjjeli szállást kértek s egy lakodalmas házban szíves fogadtatásban is részesültek. A szegzárdi csendőrség értesülvén a szökevről, csakhamar elfogta őket és átadta a tolnai katonai parancsnokságnak.

— **(Az uniformis változásai.)** A közös hadügyminiszter megengedte, hogy a katonai nevelőintézetek növendékei a melegebb időszakokban szolgálaton kívül világos vászon nadrágot hordhassanak. A világos posztóból készült, ugynevezett *Pejáchevich* nadrágok viselésétől azonban szigorúan eltiltotta a növendékeket. Az akadémiákba, fő- és alreáliskolákba, a lovaglós tanár-intézetbe és a vívó és torna-tanári tantályamokba vezényelt legénység ezután barnásszürke zubbonyt fog viselni.

Művészet, irodalom.

○ **Színház.** Szombaton este a »Kikapós patikárius« ment másodszor jó félház előtt. A darabon most is sokat kacagott a közönség, de a borsosabb pikantériákat a szereplők nagyon is tulozva adták s így a darab hatása nagyrészen visszatetsző volt. Vasárnap délután egy színpadi képtelenséget, »Ali baba és a negyven rabló« címmel mutatott be az igazgató. A darab nem érdemelte meg a zsufoolt házat; a vasárnap délutáni közönség azonban jobb darabot érdemel, mert igen sokan mulatni viszik gyermekeiket ilyenkor a színházba, nem pedig — ásitozni. A szereplők közül egyedül *Hunyady* és *Réthy Lina* érdemelnek említést. Vasárnap este megint a »Kék asszony« kísértett, szép számú közönség előtt. *Ligeti* a címszerepben, továbbá *Andorffy*, *Réthy Lina* és *Hunyady* most is a régi jók voltak.

Törvénykezés.

§ **Vidéki fogházörök.** A képviselőházhoz benyújtott számos kérvényben szorgalmazták már a vidéki fogházörök fizetésük javítását, illetve annak felemelését. Az igazságügyi miniszter nem zárkozhatott el e jogosult kívánság elől és tekintettel arra, hogy az alisztek és szolgák egy része már is előlépett a magasabb fizetési fokozatba, a vidéki fogházörök fizetését is felemeli 250 forintról 300 forintra és egyelőre 300 fogházör fog a 250 forintos fizetési fokozatból a 300 forintos fokozatba előlépni. Az 1468 vidéki fogházör közül tehát még mindig 1168 marad meg 250 frt fizetésben.

§ **Mikor évül el a kamat?** A hivatalos lap szombati száma teszi közzé a kir. Kuria 65. számú döntvényét. E szerint az 1883. évi XXV. törvény cikk 19. §-ának az a rendelkezése, mely szerint a kamat elévül, ha a hitelező azt három év alatt nem követeli, csakis a kölcsön és más hitelezési ügyletekből fölmerülő, bíróilag meg nem ítélt szerződési kamat elévülését szabályozza s az más címen követelt kamatra nem alkalmazható.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 31-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Berzevicy Albert*, alelnök elnökölt. Bemutatta Komárom és Pozsony megyék feliratát a 48-as törvények megjubilálása iránt.

Azután a belügyi tárca költségvetésének tárgyalásánál *Visontai Soma* szólalt fel s *Percel Dezső* belügyminiszternek elismerést szavazva a vidéki színészet rendezésére indított mozgalom miatt, kérdezte, miként tervezi azt a miniszter?

Percel Dezső válaszában kijelentette, hogy meghallgatja a színészet felügyelő jelentését, azután tanulmányozza a kérdést. Majd ankétet hív egybe a kiválóbb vidéki színigazgatókból és színészet iránt érdeklődőkből.

Több tételt letárgyaltak s holnap folytatják.

Pichler Győző az államrendőrség tételénél interpellálni akart *Bércy* budapesti kerületi kapitány ismeretes letartóztatási afférei miatt, de nem került rá a sor.

TÁVIRATOK.

— **A szász asszonyok retirádája.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Brassóba haza érkeztek a szász

asszonyok Budapestről, ahol kihallgatást akartak kieszközölni *Bánffy* miniszterelnök-nél a király előtt, hogy Bécsben átadhasák neki a községi helynevek megmagyarosításáról szóló törvény elleni memorandumukat. Jelentéktelen elemekből álló közönség jelent meg a kudarcot vallott asszony-deputáció fogadására a brassói perronon. Az intelligencia távol volt; de *Axenty Szever*, a híres oláh agitátor megjelent. Igen sok magyar is volt jelen. A vonatot csend fogadta. Mikor a piroskék szegfüves hölgyek kiszálltak, a zöldszászok vezére, *Lurtz Károly dr.* ügyvéd hoch-ot kiáltott. A magyarok viharos „Éljen a király! Éljen *Bánffy!*“ kiáltással feleltek. A szászok sápadtan néztek a tüntetést és mérgükben néhány pfujt és abugot eresztettek meg. A szász asszonyok miután *Lanze* tanár üdvözölte őket, valósággal menekülve szöktek kocsijukba a magyarok tüntetése elől és haza hajtottak. Este bankett volt, hogy ott felejtsek el a szász asszonyok a kudarcot.

— **Rakovszky-Szalavszky-affér.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Rakovszky István* képviselő, a kitől szombaton *Szalavszky* főispán magyarázatot kért ügye szellőztetése miatt a képviselőházban, — megnevezte segédeit *Kubik Béla* és *Bolgár Ferenc* országgyűlési képviselők személyében, a kik most *Szalavszky* segédeivel tárgyalnak.

— **Az Országos Kaszinó új elnöke.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az Országos Kaszinóban *Szechenyi Béla* gróffal szemben — kiért különösen *Wekerle Sándor*, volt miniszterelnök exponálta magát — nagy többséggel *Atzél Béla* bárót választották meg elnökül.

— **Elhunyt lapszerkesztő.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Kolozsvárott* meghalt *Hindy Árpád*, lapszerkesztő. Az elhunyt hosszú időn át volt Erdély fővárosában a sajtó elsőrangú munkása s annak idején kinos föltűnést keltett, hogy a katonatisztek megtámadták és lapja egy közleménye miatt véresre vagdalták.

— **Öngyilkos nagykereskedő.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Aradon Braun* nevű, vagyonos nagykereskedő, reménytelen szerelem miatt agyonlőtte magát.

— **Rudolf trónörökös emléke.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Stefánia* özvegy trónörökös, tegnap imát mondott *Rudolf trónörökös* sirjánál Bécsben a kapucinusok templomában. Tegnap volt ugyanis *Rudolf trónörökös* tragikus halálának évfordulója. Ez évforduló alkalmából *Vilmos* császár Berlinben meglátogatta *Szögyény-Marich László* nagykövetünket s kifejezte előtte megemlékezését.

— **Német-cseh háború.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Brünben, a Rudolf-utcában, a német és cseh nemzetiségű suhancok összevesztek. Tizenegyet letartóztatottak.

— **Páris forrong.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A »Siécie« párisi lap szerint a bordereaut, melynek alapján *Dreyfust* elítélték, valamelyik követség kapusánál ellopták. Az idegen katonai attaché a bordereau szövegét csak a »Matin« című lap közléséből ismerte meg szószerint. *Rayat* a Bourgeois tiszteletére rendezett banketten beszédet mondott, a melyben felsorolta okait, hogy miért küzd a kormány ellen. Tiltakozik ellene, hogy a republikáns pártot tetté akarta volna szakítani, mert azok egységét demokratikus alapon óhajtja. Ezután az alkotmány roviziójának programját és a jövedelmi adó kérdését fejtegette. Majd igazolta a radikálisoknak a *Dreyfuss-ügyben* tanusított magatartását. Ők a kormány ellen küzdöttek, mely a haza barátai tetszomorító campagnenak rövid időn véget vethetett volna. A radikálisok valósi türelmet akarnak.

— **Kiegyezési tárgyalások.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Bánffy Dezső* báró miniszterelnök, *Darányi Ignác* földmívelési, *Dániel Ernő* báró, kereskedelmi és *Lukács László*, pénzügyi miniszterek Bécsben tárgyalnak a kiegyezés tárgyában. A tárgyalások megkezdése előtt a király a miniszterelnököt hosszabb kihallgatáson fogadta. A tárgyalások végleges eredményre még eddig nem vezettek. Ő felsége ma *Bánffy* báró miniszterelnököt ismét kihallgatáson fogadta.

— **Határsértés.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Zimony* mellett a Cigány-sziget téli szállásnál a határörök vakmerő merényletet követtek el: a vizet merítő magyar hajósokra három lövést tettek. Nem találtak ugyan a hajósokat, de a hatóság azonnal jelentést tett a miniszteriumnak, a mely diplomaciai uton kér elégtételt.

— **Programbeszéd.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Marsovszky*, a volt alsó-lendvai képviselő, kinek mandátumát megsemmisítették, vasárnap tartotta meg beszámoló és programbeszédét. Vele voltak *Zichy Aladár*, *Lepsényi* és *Kálmán* képviselők.

— **A földmívelési miniszter vendége.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A román kormány kiküldöttje *Murgescu Péter* a napokban érkezik Magyarországra, hogy *Darányi* miniszter beleegyezésével a magyar ménes telepeket tanulmányozza s az újabb állatgyógyomóddal is megismerkedjék.

— **Görög dolgok.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A moratoriumot egész terjedelmében február hó 27-ig meghosszabbították. Thessalia kiürítése minden valószínűség szerint április hó közepéig meg fog történni. Az ide érkezett jelentések szerint 120 zászlóalj készen áll, hogy az első hirre a tartományból kivonuljon.

— **Görgey nyolcvanéves.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Görgey Arthurt* 80-dik születésnapja alkalmából az 1848-as honvédek közül számosan telkeresték lakásán, hol *Czorda Bodog* kuriai tanácselnök üdvözölte az aggtabornokot. Az üdvözlésnek egészen családias jellege volt.

— **Március 15-ike a munkások közt.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A főváros hazafias munkásai most azon eszmével foglalkoznak, hogy a szabadságharc 50 éves fordulójára országos munkás ünnepet rendezzenek. Ezen terv szerint a májusi munkás-

ünnepet március 15-én tartanak meg, még pedig országos munkaszünettel. A fővárosi munkások ezüst koszorút akarnak venni azon nyomdászoknak, kik a »Talpra magyar« szövegét szedték.

— **Meghiusult népgyűlés.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budai szocialista munkások vasárnap délután a Margit-körut 25. sz. alatt levő vendéglőben nyilvános népgyűlést akartak tartani, a melynek napirendjére a mezőgazdasági munkásokról szóló törvényjavaslatot tüzték ki. Már a hatóság képviselője is megjelent, az elnökség is megalakult, hogy megnyissa a 3—400 főből álló gyűlést, mikor előlépett a korcsmárosné s kijelentette, hogy nem engedi megtartani a népgyűlést, mire a hatóság képviselője felkérte a jelenlevőket, hogy a legnagyobb rendben távozzanak. *Farkas Lajos* az egybehívók egyike szintén felszólította a tömeget, hogy menjen a Beyer vendéglőbe, a hol megbeszéljük, mikép viszonyozzák a vendéglős eljárását. A munkások át is vonultak a főtcai Beyer-féle vendéglőbe, hol *Bokányi Dezső* munkásvezér előadást tartott a jelenlevőknek, s figyelmükbe ajánlotta, hogy a jövő vasárnap rendezzenek bojkottot s vegyenek revanche-ot a vendéglős eljárásáért, — mint tették ezt nem rég — Kövessyvel szemben.

— **A párbér.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A párbér kérdéstről érdekes felolvasást tartott a magyar jogász-egyletben dr. *Raffay Ferenc* győri kir. törvényszéki albiró. Az előadó tárgyat 3 részre osztotta: I. A párbér története, irodalma, judicaturája. II. Az oroszvári párbér-ügy. III. Reform javaslatok. A felolvasáson jelen volt dr. *Timon Ákos* miniszteri tanácsos, egyetemi tanár is, ki a tudományos készültséggel tartott előadásról felszólalásában igen dicsérőleg nyilatkozott s különösen üdvözölte az előadót azon fáradságos munkálataiért, melylyel egy, bár égetően aktuális, de a tudományos világ által kevésbé figyelembe vett témát, oly nagy apparatussal feldolgozott. Azonkívül néhány helyreigazító megjegyzést is tett s azon reményének adott kifejezést, hogy a kath. autonomia rendezésével ezen megoldatlan kérdés is lekerül a napirendről. Ugy az előadót, mint dr. *Timont* a hallgatóság megéljenezte.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

A Dr. EGGER féle

Injectio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, új és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginica tropikus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectio ennek köszönheti gyógyerejét. 2—3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr., 3 üv. 2 frt 45 kr.
 Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI. Váci-körut 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zsiga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

97. szám.

1897.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a mohácsi kir. jbiróságnak 1897. évi 9444/plg. sz. végzése folytán Dr. Kántz Adolf ügyvéd által képviselt Fridrich János felperes részére Wöő Mátyás és Bakó Lukács alperesek ellen 50 frt követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán, alperesektől lefoglalt és 439 frtra becsült ingóságokra a pécsvárad kir. jbiróság 7752/p. 1897 sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, **Szebény községben alperesek lakásán** leendő megtartása határidőül **1898. évi február hó 10. napján d. u. 4 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt ágyi ruha, szoba butor, lovak, szarvasmarhák és kocsiból álló ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölőslégére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsvárad, 1898. évi január hó 24. napján.

Kovács Gyula

kir. bir. végrehajtó.

1730. szám.

1897.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. jbiróságnak 1897. évi 28507. sz. végzésével Dr. Toldi Béla ügyvéd által képviselt Haberényi Gusztáv felperes részére, Biró Ferenc alperes ellen 60 frt követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 473 frt 20 kr-ra becsült ingóságokra, a fentidézett

pécsi jbirósági 30570 sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak alperes lakásán **Magyar-Peterden 4. sz. a.** leendő megtartására határidőül **1898. évi február hó 17. napján d. e. fél 9 órája** tűzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt felszerelések, gazdasági eszközök, borok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korában eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdeteménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécs, 1898. évi január hó 23-ik napján.

Engler Kálmán

kir. bir. végrehajtó.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint **egészségünkre**. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékok észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok — mit tesz az? Ügyet se vetünk. **Ílát ez vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megboszulja magát rajlunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kutorrása a gyomor rendetlen működése**, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű **Sódapasztillája** csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók **Főraktár Nádorgyógyszertár**

(**Dr. Egger Leó és Egger J.**)

Budapest, Váci-körut 21.

Építkezők

figyelmébe!

A helybeli sátrortábornál lebontás alá kerülő épületekből nyert nagymennyiségű teljesen egészséges állapotban levő

épületfát, deszkát, téglát, különféle ablakot, több száz méter erős tölgyfa jászolt, különböző vasalást, csavart és kapsot

igen jutányosan ad el,

esetleg egész sátraknak máshol való felállítását is elvállalja

Marton Miksa

fakereskedő,

Pécsen. Szigeti-országut 33. sz.

A „Pécsi Takarékpénztár” részvénytársaság

1898. évi február hó 20-án délelőtt 10 órakor az intézet helyiségében

ötvenharmadik évi rendes közgyűlését tartja.

A „Pécsi Takarékpénztár”

Mérleg-számlája

1897. évi december 31-én.

TEHER.

VAGYON.

Fő-könyvi lapsz.		Osztárak érték		Fő-könyvi lapsz.		Osztárak érték	
		forint	kr.			forint	kr.
227.	Pénzkészlet, 1897. december 31-én . . .	112 968	31	238.	Részvény-alaptőke	600,000	—
237.	Jelzálog kölcsönök, 9356 kötlevel . . .	4.625.327	79	224.	Tartaléktőke	316,553	42
215.	Előlegezések kézi zálogokra, 187 tétel . .	29,186	—	232.	Különleges tart. alap	17,511	15
218.	Váltók, 3682 drb.	1.958,036	33	141.	Különleges tartalék-alap, értékpapírok ár-különbözetére	147,034	84
213.	Értékpapírok, 1897. decz. 31. árf. szerint	2.210,634	—	225.	Nyugdíjalap	158,690	41
243.	Folyó számlán	543,155	46	147.	Jeszenszky-alap, egyleti tisztviselők özvegyei számára	4809	12
178.	Hátralékos kamatok, jelz. kölcsönöknél . .	26,440	28	148.	» » reáltanodai ösztöndíjakra	1475	99
180.	» » előlegeknél	607	68	220.	Pécsi vinczellériskola-alap, Pécsi tp. alapítv.	10612	08
182.	Értékpapírok függő kamatai	20,842	16	221.	» szegényház-alap, » » »	4080	—
181.	Bér- és kamathátralékok ingatlanoknál . .	122	36	222.	» Rudolfinum árvaház-alap » » »	3060	—
149.	Butor- és felszerelés, 10% levonás után . .	2700	—	233.	Takarékpénztári betétek, 6637 könyvben	8.409,379	52
241.	Ingatlanok	356,993	58	226.	Részvény-osztalék, 3 részvény után . . .	256	—
138.	Ügyvédi előleg perköltségekre	500	—	219.	Átmeneti kamatok, jelz.-kölcsönöknél . .	46108	59
				214.	» » előlegeknél	156	40
				230.	» » váltóknál	19804	10
				228.	» jövedelem, ingatlanoknál	216	98
				231.	» tőke-kamat-adó	15752	96
				169.	Nyeremény-egyenlegül	132,011	89
		9.887,513	95			9.887,513	95

Nyeremény- és veszteség-számla

1897. évre.

KÖVETEL.

TARTOZIK.

Fő-könyvi lapsz.		Osztárak érték		Fő-könyvi lapsz.		Osztárak érték	
		forint	kr.			forint	kr.
247.	Takarékp. betétek utáni kam. számlának	330,340	75	169.	Nyeremény áthozat 1896. évről	12,017	22
183.	Alapítványok » » »	10,019	87	169.	Leírt követelésekből befolyt	176	39
240.	Jövedelmi adó	1,873	30	219.	Jelzálog kölcsönök utáni kamat számlától	262,126	33
160.	Ingatlanok utáni adó	892	52	246.	Előlegek » » »	2,354	11
231.	Tőke kamat-adó	33,034	07	230.	Váltók » » »	106,666	75
245.	Nyugtabélyeg-illeték	842	51	223.	Értékpapírok » » »	102,915	64
217.	Üzleti költségek	5,861	07	142.	Folyószámlák » » »	33,463	24
203.	Elnöki tiszteletdíj	1,200	—	234.	Késedelmi kamat » » »	5,548	33
244.	Tisztviselők és szolgák fizetései »	17,680	—	242.	Beirási díjak » » »	4,278	70
239.	Jótekonyszélok számlának, közgyűlésen kívül	225	—	228.	Ingatlanok utáni jövedelem »	4,022	96
185.	Kegydíj	252	—	109.	Értékpapírok utáni nyeresemény »	1,131	43
235.	Ingatlanok utáni javítások számlának . .	161	92				
149.	Butor- és felszerelés számlának 10% évülés	306	20				
	Nyeremény-egyenlegül :						
169.	Áthozat az 1896- ik évről	12017.22					
248.	Üzleti tiszta jövedelem	119994.67	89				
		534,701	10			534,701	10

Kammerer Ferencz s. k.
igazg. elnök.

Lechner Antal s. k.
üzletvezető igazgató.

Gebhardt Ferencz s. k.
pénztáros.

Hainess Károly s. k.
számvizsgáló.

Eibach Emil s. k.
főkönyvelő.

Jelen mérleg s nyeresemény- és veszteség-számla általunk megvizsgáltatott, a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlított és a kereskedelmi törvény 199. §-ában foglalt szabályok szerint föllállítottak találtatott.

Kelt Pécsen, 1898. január 22-én.

A felügyelő-bizottság :

Leksza Károly s. k.
felügyelő-bizottsági elnök.

Knapp József s. k.

Pfeffer Antal s. k.

Schiebinger Ferencz s. k.

Dr. Egry Béla s. k.